หลิงลี่ ด้วน : ผลของการสอนแบบชัดเจน และแบบเป็นนัยที่มีต่อการตอบปฏิเสธ ที่เหมาะสมกับบริบทของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (THE EFFECTS OF EXPLICIT AND IMPLICIT INSTRUCTION ON APPROPRIACY OF ENGLISH REFUSALS BY CHINESE EFL STUDENTS) อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. อัญชลี วรรณรักษ์, 263 หน้า

วจนกรรมการปฏิเสธเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของความสามารถในเชิงปฏิบัติการทาง ภาษาที่กระตุ้นความสนใจให้เกิดงานวิจัยในสาขาปฏิบัติศาสตร์ระหว่างภาษา งานวิจัยนี้ศึกษา เกี่ยวกับการสอนวิธีการใช้คำปฏิเสธเป็นภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสม สำหรับนักศึกษาจีนชั้นปีที่ หนึ่ง ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก จุดประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้คำ ปฏิเสธภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นก่อนและหลังการสอน; เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบที่เกิดจากการสอนที่ แตกต่างระหว่างการสอนแบบเปิดนัยยะและการสอนแบบซ่อนนัยยะ ที่มีต่อนักศึกษาจีนที่เรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ; เพื่อตรวจสอบการจดจำของนักศึกษา ที่เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้คำ ปฏิเสธภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นหลังการสอน; และเพื่อสืบค้นความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการ สอน

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากึ่งทดลอง โดยใช้วิธีการเชิงปริมาณและคุณภาพ มีนักศึกษาที่ เข้าร่วมในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 58 คน จาก 2 กลุ่มหลัก 29 คนอยู่ในกลุ่มการสอนแบบเปิดนัยยะ ส่วนอีก 29 คนอยู่ในกลุ่มการสอนแบบซ่อนนัยยะตามลำดับ เป้าหมายการสอนแบ่งออกเป็น 4 ประเภทคือ: การปฏิเสธคำเชิญ, คำแนะนำ การเสนอให้ความช่วยเหลือ และการขอร้อง โดยสภา นภาพ 3 ประเภท (สูง เท่ากัน และต่ำ) ในความสัมพันธ์เชิงคุ้นเคย มีการใช้แบบทดสอบก่อนการ เรียน หลังการเรียน และแบบซะลอ เพื่อหาคะแนน เครื่องมือที่ใช้ในการจัดทำแบบสดสอบ ได้แก่ DCT ที่เป็นลายลักษณ์อักษร ใช้ t – test แบบตัวอย่างคู่และตัวอย่างอิสระและขนาดของ ผลกระทบ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์การตอบสนองต่อ DCT และการจัดกลุ่มข้อมูลจากแบบรายงานตัวเอง

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้าร่วมในการวิจัยได้เรียนรู้วิธีการปฏิเสธอย่างเหมาะสมเป็น ภาษาอังกฤษหลังการสอนแบบเปิดนัยยะและแบบซ่อนนัยยะ ผู้เรียนทำได้ดีในการปฏิเสธคำเชิญ การเสนอให้ความช่วยเหลือและการขอร้อง และแสดงออกได้ดีในด้านคุณภาพของสารสนเทศและ ระดับความเป็นทางการ การสอนแบบเปิดนัยยะดีกว่าการสอนแบบซ่อนนัยยะ สำหรับการสอน เกี่ยวกับการปฏิเสธเป็นภาษาอังกฤษ การแสดงออกในการปฏิเสธคำเชิญและคำขอร้องและคุณภาพ ของสารสนเทศ, ระดับความเป็นทางการ และการเลือกยุทธสาสตร์ในกลุ่มการสอนแบบเปิดนัยยะ คีกว่ากลุ่มการสอนแบบซ่อนนัยยะ ผู้เข้าร่วมยังคงสามารถรักษาระดับการใช้รูปแบบการปฏิเสธเป็น ภาษาอังกฤษ หลังจาก 3 เดือน แต่ผลสัมฤทธิ์ลดลงในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิเสธคำเชิญชวนและการ ขอร้อง ในด้านความเหมาะสม 3 ด้าน คือ การใช้คำพูดที่ถูกต้อง, คุณภาพของสารสนเทศ และระดับ ความเป็นทางการในแบบทดสอบหลังการเรียนแบบชะลอ ประการสุดท้าย พบว่า ความคิดเห็นของ นักศึกษาที่มีต่อการสอนออกมาในลักษณะยืนยันเชิงบวก

การศึกษาครั้งนี้ได้ให้หลักฐานเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงผลกระทบของการสอน ความสามารถ เชิงปฏิบัติการทางภาษา จึงหวังว่าประเด็นเกี่ยวกับปฏิบัติการทางภาษาในการสอนภาษา จะยกระดับ จิตสำนึกของผู้เรียนเกี่ยวกับความสามารถเชิงปฏิบัติการทางภาษา และมีส่วนพัฒนาการเรียนรู้เชิง ปฏิบัติการทางภาษาสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2551 ลายเซ็นนักศึกษา Lingli Duan ลายเซ็นอาจารย์ที่ปรึกษา

LINGLI DUAN: THE EFFECTS OF EXPLICIT AND IMPLICIT
INSTRUCTION ON APPROPRIACY OF ENGLISH REFUSALS BY
CHINESE EFL STUDENTS. THESIS ADVISOR: ASST. PROF.
ANCHALEE WANNARUK, Ph.D., 263 PP.

EXPLICIT INSTRUCTION / IMPLICIT INSTRUCTION / APPROPRIACY OF ENGLISH REFUSALS

The speech act of refusal is an important part of pragmatic competence that has led to a great research interest in the field of interlanguage pragmatics. The present study was of teaching first-year students at English major level at a Chinese university how to use English refusals appropriately. The purposes of the study were to compare the results in achievements from before and after instruction of Chinese EFL students learning English refusals; to compare the different teaching effects between explicit and implicit instruction to Chinese EFL students; to examine the retention of Chinese EFL students learning English refusals after instruction; and to investigate the students' opinions about the instruction.

The present study was a quasi-experimental study with both quantitative and qualitative approaches. Fifty-eight participants from two separate intact groups participated in the study. Twenty-nine students were in the explicit and the implicit groups respectively. The teaching targets were of four types, i.e. refusals to invitations, suggestions, offers and requests and three kinds of status (high, equal and low) in a familiar relationship. Pretest, posttest and delayed posttests were used to obtain the scores and the instrument for the tests was a written DCT. Pair-sample

IV

and independent-sample t-tests and effect size were used for analyzing quantitative

data. Analyzing the responses of the written DCT and categorizing the data from the

written self-report were the methods used for the qualitative data.

The results revealed that the participants learned how to refuse

appropriately in English after the explicit and the implicit instruction. The learners

did well in learning refusals to invitations, offers and requests and performed better in

the aspects of quality of information and level of formality. The explicit instruction

was better than the implicit instruction for teaching English refusals. The

performances in refusals to invitations and requests and in quality of information,

level of formality and strategies choices in the explicit group were better than those in

the implicit group. The participants could retain appropriate uses of English refusal

patterns after three months, but the achievements decreased in refusals to invitations

and requests and in three aspects of appropriacy: correct expressions, quality of

information and level of formality in the delayed posttest. Lastly, students' opinions

about the instruction they received were positive.

The present study provides more evidence to prove the effects of teaching

pragmatic competence. It was hoped that addressing pragmatic issues in language

teaching would raise learners' consciousness of pragmatic competence and thus,

contribute to an improvement in EFL pragmatic learning.

School of English

Academic Year 2008

Student's Signature <u>Lingli</u> Duan

Advisor's Signature <u>A. Wannauch</u>